

601.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 4 maja 1927 r.

w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie utworzenia w okręgu szkolnym lwowskim komisji egzaminacyjnych szkolnych dla kandydatów na czeladników.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. № 50, poz. 304) oraz na podstawie § 99-b ustawy przemysłowej austriackiej (nowela z dn. 5 lutego 1907 r. Dz. u. p. austr. № 26) zarządza się co następuje:

§ 1. Pracujący w rzemiośle na obszarze okręgu szkolnego lwowskiego, którzy dla braku szkół zawodowych kształcących w danej miejscowości, lub też wskutek bardzo ważnych, umotywowanych powodów, nie mogli uczęszczać do takich szkół, a posiadają świadectwo nauki w zawodzie, — mogą uzyskać pozwolenie na składanie egzaminów przed komisją egzaminacyjną szkolną, celem uzyskania świadectwa, zastępującego świadectwo odejścia ze szkoły uzupełniającej względnie świadectwo frekwencji, przewidziane w § 104 i w § 104-d ust. przem. austr. (nowela z dnia 5 lutego 1907 r. Dz. u. p. austr. № 26).

§ 2. Podania o udzielenie zezwolenia na składanie takich egzaminów kandydaci mają wносить pisemnie do kuratorjum okręgu szkolnego lwowskiego.

Do podania, zawierającego krótki i zwięzły życiorys kandydata, napisany własnoręcznie, należy dołączyć: 1) metrykę urodzenia, 2) świadectwo nauki w zawodzie, 3) dowód stwierdzający, że kandydat ukończył 18 lat życia i nie mógł uczęszczać do szkoły kształcącej zawodowej — względnie jej ukończyć, 4) ewentualne świadectwa szkolne, 5) dwie fotografie z poświadczeniem tożsamości.

§ 3. Na podstawie przedstawionego kuratorjum okręgu szkolnego podania, kuratorjum rozstrzyga o dopuszczeniu kandydata do egzaminu i zawiadamia o tem przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, któremu przesyła podanie kandydata wraz z załącznikami.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnej zawiadamia pisemnie kandydata o decyzji kuratorjum i ewentualnie o terminie egzaminu.

§ 4. Ustanawia się 4 komisje egzaminacyjne, a mianowicie: we Lwowie, Stanisławowie, Drohobyczu i Tarnopolu. Miejsce urzędowania komisji wyznacza kurator okręgu szkolnego lwowskiego.

§ 5. Komisję egzaminacyjną powołuje kurator okręgu szkolnego lwowskiego na przeciąg jednego roku. W skład komisji wchodzi:

- a) przewodniczący,
- b) 1 egzaminator dla przedmiotów ogólnokształcących,
- c) jeden egzaminator dla przedmiotów zawodowych.

Ponadto wyznaczeni być mają zastępcy członków komisji.

Nadzór nad egzaminami komisji sprawuje delegat kuratorjum okręgu szkolnego lwowskiego. Delegatowi przysługuje także prawo stawiania pytań podczas egzaminu.

§ 6. Komisja posiadać będzie pieczęć z napisem:

„Komisja Egzaminacyjna Szkolna dla kandydatów na czeladników w . . . . .”

Pieczęć przechowuje każdorazowy przewodniczący komisji i przekazuje ją swojemu następcy, łącznie z aktami komisji, protokółarnie, na zlecenie kuratora okręgu szkolnego.

§ 7. Egzaminy mają odbywać się zasadniczo dwa razy do roku w odstępach co najmniej 3 miesięcznych. Terminy egzaminów ustala kurator okręgu szkolnego.

§ 8. Z przebiegu egzaminów komisja spisuje protokół. Wiadomości egzaminowanego komisja ocenia, jako „dostateczne” lub „niedostateczne”, decydując większością głosów.

Egzaminowanemu, który według oceny komisji okazał na egzaminie wiadomości „dostateczne”, komisja wydaje świadectwo odbycia egzaminu, zastępujące świadectwo odejścia ze szkoły uzupełniającej, względnie świadectwo frekwencji, wymagane przy składaniu egzaminu czeladniczego w myśl § 104 i § 104-d ust. przem. austr. (nowela z dnia 5 lutego 1907 r. Dz. u. p. austr. № 26).

W razie ujemnego wyniku egzaminu, może egzaminowany zgłosić się ponownie do egzaminu w jednym z następnych terminów po upływie najmniej 3-ch miesięcy.

Egzaminowany może powtarzać egzamin najwyżej 2 razy.

§ 9. Kandydaci, dopuszczeni do egzaminu, składają na ręce przewodniczącego komisji opłatę w wysokości 7 zł. Opłaty egzaminacyjne służą na pokrycie kosztów, związanych z urzędowaniem komisji egzaminacyjnej.

§ 10. Członkowie komisji egzaminacyjnej otrzymują za udział w egzaminach wynagrodzenie, a mianowicie: przewodniczący po 4 zł., zaś egzaminatorzy po 3 zł. za egzamin każdego kandydata.

§ 11. Do obowiązków komisji egzaminacyjnej należy prowadzenie spisu kandydatów, zgłaszających się do egzaminu, oraz składanie kuratorjum okręgu szkolnego szczegółowego sprawozdania z dokonanych czynności, w ciągu 2-ch tygodni po każdorazowym zakończeniu egzaminów. Komisja będzie postugiwała się drukami, zaleconymi przez władze szkolne.

§ 12. Egzamin obejmuje: 1) język polski, 2) naukę o Polsce, 3) rachunki, 4) geometrię, 5) księgowość, 6) rysunek zawodowy, 7) przedmioty teoretyczne, dostosowane do potrzeb zawodu. Egzamin może odbywać się częściowo piśmiennie, częściowo ustnie.

Materiał egzaminacyjny: 1) z języka polskiego: dobre czytanie i opowiadanie przeczytanego ustępu,

znajomość ortografii, — napisanie przemysłowej oferty, cennika, kwitu, poświadczenia, zamówienia, telegramu; 2) z nauki o Polsce: geograficzne położenie Polski, państwa graniczne, główne rzeki, miasta w Polsce, bogactwa mineralne; podział Rzeczypospolitej na województwa; władze państwowe, Sejm, Senat, izby, stowarzyszenia przemysłowe; 3) z rachunków: miary, wagi; cztery działania rachunkowe na liczbach całkowitych i ułamkach dziesiętnych i zwykłych; ponadto dla zawodów przemysłu metalowego, budowlanego i drzewnego: obliczenie pól figur prostych, oraz powierzchni, objętości i ciężaru brył podstawowych; 4) z geometrii: podstawowe wiadomości o linii, kącie, trójkącie i czworoboku, o kulach, o bryłach prostokątnych, wykreślenie ich i obliczenie pól i objętości. Ponadto dla zawodów przemysłu metalowego, budowlanego i drzewnego: kreślenie wieloboków, elipsy, linii jajowej, spiralnej oraz zasadnicze wiadomości z geometrii rzutowej; o rzucie punktu, prostej i bryły w najłatwiejszym ustawieniu wraz z przekrojami bryły; 5) z księgowości: znajomość i potrzeba prowadzenia zapisów przychodów i rozchodów, dziennik, księga kasowa, księga główna, księgi pomocnicze; 6) z rysunków, tylko dla zawodów rysunkowych: elementarny szkic najprostszego przedmiotu, oraz rysunek techniczny obiektu, w zakresie zawodu wchodzącego; 7) z wiadomości zawodowych: a) o sposobach nabywania i przechowywania, użycia i obchodzenia się z surowcami materiałami, oraz o cechach narzędzi i maszyn, używanych w danym zawodzie, b) kalkulacja ceny własnej i sprzedażnej.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

602.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 30 lipca 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o zmianach i uzupełnieniach Części I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt kolejami żelaznymi w Polsce.

Na mocy art. 4 punkt 8 i 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) oraz artykułu 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. № 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. W części I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt kolejami żelaznymi w Pol-

sce, stanowiącej załącznik do rozporządzenia z 8 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 42, poz. 293), zmienionego rozporządzeniem z 14 kwietnia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 39, poz. 245) wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

Art. 50 otrzymuje brzmienie następujące:

„Przewóz.

1. Kolej ma prawo wymagać, aby przewożonym zwierzętom z wyjątkiem zwierząt małych, przewożonych w zamkniętych klatkach, skrzyniach i t. p., towarzyszył dozorca.

(Post. wyk.) Przesyłkom zwierząt żywych z wyjątkiem zwierząt małych, przewożonych w zamkniętych klatkach, skrzyniach i t. p. powinien towarzyszyć dozorca. W poszczególnych wypadkach nadawca, według uznania stacji nadawczej, może być zwolniony od tego obowiązku; ograniczenie jednak odpowiedzialności kolei (art. 86) pozostaje wówczas bez zmiany.

2. Dozorca powinien opiekować się zwierzętami w drodze.

3. Szczegółowe postanowienia o przewozie zwierząt żywych zawiera załącznik A”.

Postanowienie wykonawcze I do art. 56 p. 1m) uzupełnia się zdaniem następującym: „Podpis nadawcy może być wydrukowany lub odbity zapomocą stempla”.

W art. 58 w p. 2 skreśla się słowo „bezpłatnie”, a po pierwszym zdaniu, kończącym się słowami „(art. 59, p. 1)” zamieszcza się dwa zdania o brzmieniu następującym:

„Za ważenie tych przesyłek kolej ma prawo pobierać opłatę, ustaloną w taryfie.

Jeżeli przesyłka drobnicowa składa się z kilku sztuk, kolej ustala wagę każdej sztuki osobno tylko wówczas, gdy nadawca podał w liście przewozowym wagę poszczególnych sztuk oddzielnie”.

W artykule tym dodaje się po punkcie 2 Post. wyk. o brzmieniu następującym:

„(Post. wyk.) Za ważenie przesyłek drobnicowych, które kolej załadowuje sama, pobiera się opłatę, ustaloną w taryfie”.

W art. 60 p. 1d) słowo „odbiorczej” zamienia się na słowo „przeznaczenia”.

W art. 63 w p. 5 w wierszu piątym skreśla się słowa „o tem”, a po słowie „powiadomiony” dodaje się zdanie nowe o brzmieniu następującym:

„Jeżeli zamawiający wagon odwoła zamówienie przed podstawieniem wagonu, to powinien uiścić opłatę, przewidzianą w taryfie”.

Postanowienie wykonawcze I do p. 5 uzupełnia się w końcu ustępu drugiego zdaniem o brzmieniu następującym:

„Zamówień na wagony o ładowności poniżej 15.000 kg. kolej nie przyjmuje”.

W art. 65 p. 7 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie następujące:

„Nadawca przesyłki obowiązany jest nabyć w kolejowej ekspedycji towarowej kartę rejestracyjną dla kolejowej statystyki rodzajowej i wypełnioną przez siebie kartę załączyć do listu przewozowego”.

W art. 70 w Post. wyk. I w wierszu szóstym skreśla się słowo „koncesjonowane”.